

DZIENNIK BYDGOSKI

Wychodzi codziennie z wyjątkiem niedziel i świąt.
Do „Dziennika” dołącza się co tydzień „SPORT POMORSKI”.
Redakcja otwarta od godziny 8—12 przed południem i od 5—6 po południu.
Redaktor naczelny przyjmuje od godziny 11—12 przed południem.
Rękopisów niezamówionych nie zwraca się.
Redakcja i Administracja w Bydgoszczy, ulica Poznańska 30.
Filja: w Bydgoszczy, ul. Dworcowa 2 — w Toruniu, ul. Mostowa 17
w Grudziądzu, ul. Groblowa 5.

Przedpłata wynosi w ekspedycji i agencjach 2.75 zł miesięcznie, 8.25 zł kwartalnie; przez pocztę w dom 3.11 zł miesięcznie, 9.33 zł kwartalnie.
Pod opaską: w Polsce 5.00 zł, do Gdańska 4.00 guld., do Niemiec 4.00 mk., do Francji i Ameryki 7.50 zł miesięcznie.
W razie wypadków, spowodowanych siłą wyższą, przeszkód w zakładzie, strajków itp., wydawnictwo nie odpowiada za dostarczanie pisma, a abonenci niemają prawa do odszkodowania.

Telefony: Redakcja 326, Naczelny redaktor 316, Administracja 315, Buchalterja 1374. — Filja: Bydgoszcz 1299, Toruń 800, Grudziądz 294.

Numer 39.

BYDGOSZCZ, piątek dnia 17 lutego 1928 r.

Rok XXII.

Urzednicy! Wybory są tajne!

25

Głosujcie według sumienia na listę numer 25 W okręgu bydgoskim na numer 43.

Źródło czerwonej fali.

W numerze 33 z dnia 10 bm. rozpisala się „Gazeta Bydgoska” w artykule wstępnym o „Socjalistach w naszym okręgu”. Dochodzi ona w rozprawie tej do wniosku, że siły liczebne socjalizmu na ziemiach b. zaboru pruskiego, a szczególnie w okręgu nadnoteckim, gdzie przedtem nie wiele znaczyły, w ostatnim czasie ogromnie wzrosły. Ten stan rzeczy przypisuje „Gazeta Bydgoska” metodom, stosowanym przez socjalizm, który stara się zdobyć warstwy pracujące przez hasła demagogiczne, przez kłamstwa i przez szerzenie hasel klasowej nienawiści do innych stanów. Wiedząc, że trudno im będzie zdobyć dusze naszego bogobojnego ludu, starają się socjaliści podkopać wiarę w sercach ludu przez wprowadzenie na nasz teren najrozmaitszych sekt religijnych, które — rzecz dziwna — wszystkie z nienawiści do Kościoła rzymsko-katolickiego popierają socjalizm, chociaż jest on wrogiem wszelakiego religijnego wyznania.

Oto są — według „Gazety Bydgoskiej” — przyczyny wzrostu czerwonej fali w okręgu nadnoteckim.

Musimy przyznać, że w słowach tych jest dużo, bardzo dużo prawdy. I dla nas nie ulega wątpliwości, że socjalizm może na ziemiach naszych mieć większe powodzenie tylko wtedy, gdy się podderwie autorytet Kościoła, a z duszy ludu wyrwie przywiązanie do wiary świętej.

Ale to nie są przyczyny jedyne i najważniejsze. Faktyczne przyczyny wzrostu sił socjalistycznych leżą gdzieindziej. I otóż wykrycie ich jest celem niniejszego artykułu.

Dla każdego, który się styka bezpośrednio z światem robotniczym, jest rzeczą jasną, że fale socjalizmu, idące do nas od wschodu, nie znalazłyby u nas podatnego gruntu gdyby sytuacja materialna szerokich warstw pracujących nie była tak fatalna. Trzeba przecież raz wreszcie zajrzeć prawdzie w oczy i przyznać, że robotnik zarabia dziś niecałą połowę tego, co zarabiał niegdyś. A zważmy tylko, że zarobek przedwojenny robotnika przekraczał zaledwie minimum egzystencji. W jak strasznej musi być robotnik sytuacji, jeśli zarabia niecałe połowę tego, co stanowi minimum egzystencji? I spójrzcie, panowie, na robotnika naszego. Porównajcie dzisiejszy ubiór jego z dawniejszym. Zapytajcie lekarzy o stan zdrowia w rodzinach robotniczych! Zwróćcie się do Urzędu Statystycznego i zapytajcie, z jakich to kół rekrutują się niepokojące liczne ofiary gruźlicy?! A wszystko to razem przekona was, że nasz robotnik znalazł się w położeniu rozpaczliwym, z którego nie widzi wyjścia. I w tej chwili podchodzi do niego socjalizm ze swym pełnym obietnic programem, demagogicznie odsłaniający rany społeczne, wpajający w duszę robotnika jał klasowej nienawiści do tych, którzy

Zatarg polsko-litewski zaostrza się

wskutek prowokacyjnego stanowiska Rosji i Litwy.

Moskwa, 16. 2. (tel. wł.) Komentując notę ministra Zaleskiego do Waldemarasa „Izwiestja” wskazując, że błędy popełniane przez Waldemarasa są nieskończenie małe w porównaniu z niebezpieczeństwem zbrojnego gwałtu Polski na Litwie (?) jak na to wskazywała nota, z którą rząd sowiecki zwrócił się w listopadzie roku ubiegłego do rządu polskiego. Końcowe zdania noty ministra Zaleskiego utrzymane są w tonie ultimatum, dzięki czemu konflikt pol-

Kto intryguje przeciw porozumieniu Polski z Litwą!

Warszawa, 16. 2. (tel. wł.) W kołach dyplomatycznych Kowna krąży wersja, jakoby dyplomaci sowieccy i niemieccy podjęli w ostatnich dniach kroki pofunego charakteru u premiera Waldemarasa, aby skłonić go do dalszego przewlekania w sprawie rokowań pol-

sko-litewski znów się zaostrzył a dyskusja nad charakterem i rozmiarami przyszłych rokowań stała się jednostronną, wobec tego, iż w stosunku do Litwy zaczyna się znów używać języka ultimatum i pogroźek

„Izwiestja” ostrzegają przed gwałtownym załatwieniem konfliktu polsko-litewskiego, gdyż wówczas zlokalizowanie zbrojnego załatwienia tego zatargu mogłoby napotkać na znaczne trudności (!!).

sko-litewskich. Wynikiem tego kroku mają być ostre komentarze prasy sowieckiej w sprawie noty polskiej do Litwy, oraz wiadomość o podjęciu ponownych rokowań między Niemcami a Litwą jeszcze przed porozumieniem z Polską.

Warszawa, 16. 2. (tel. wł.) W marcu rozpocznie się w Kownie proces w sprawie pogromu Polaków, który odbył się w lipcu 1926 r. w kościele św. Trójcy.

Parodia parlamentu na Litwie.

Rząd przywłaszczy sobie władzę ustawodawczą.

(z) Berlin, 16. 2. (tel. wł.) Telegraf Union donosi sensacyjną i wprost trudną do uwierzenia następującą wiadomość:

Dziś 16 lutego, tj. obchodu 10-lecia niepodległości Litwy, ma wyjść w Kownie dekret Prezydenta Litwy, zmieniający zasadniczo konstytucję litewską, przez pominięcie głosowania ludowego, które niedawno gwarantowało, czy nie pójdzie na uszczepienie praw parlamentu. Prezydent republiki litewskiej ma być obierany dożywotnie. Sejm będzie zwoływany na 4 miesiące w roku i nie będzie już posiadał mocy prawodawczej, a tylko doradczej. W dziedzinie projektów prawnych rząd nie będzie odpowiadał wobec parlamentu. Liczba posłów ma wynosić 40. Prawo wyborcze, zarówno czynna jak i bierna, ma być przyznane tylko obywatelom narodowości litewskiej. Mniejszości narodowe zatem nie będą mogły uczestniczyć w pracach parlamentu.

Demonstracje antyjubileuszowe w Kownie.

Kowno, 16. 2. (tel. wł.) Na uroczystość 10-lecia ogłoszenia niepodległości Litwy przybyli do Kowna posłowie Estonji Szwecji i Francji. Oczekuje się amnestji politycznej. Przez kurjerów posłano ordery Gedymina dla mężów stanu w Czechosłowacji i we Włoszech. Młodzież nieprzychylna obecnemu rzą-

dowi urzędza na Litwie manifestacje. I tak wyprzegła ona konie tramwaju i wyrzuciła wóz do góry kołami. Na skutek aresztowania zeznali zatrzymaniu, że pragnęli manifestować przeciw władzom, które nie umiały dotąd zeuropelzować stolicy.

się jego losem nie zajmują, którzy nad nędzą jego przechodzą do porządku dziennego. I tak się staje, że robotnik nasz rzucza się w objęcia socjalizmu, nie wiedząc nawet, że szuka ratunku u największego wroga klasy pracującej, nie wiedząc, że socjalizm jest czynnikiem rozkładowym, niszczyielskim, który wali w ustrój, oparty na naturalnym prawie prywatnej własności i wszędzie tam, gdzie rządził, doprowadzał życie gospodarcze, a z niem zatrudniające robotnika warsztaty pracy do upadku.

Robotnik tego nie wie. Bo skąd ma wiedzieć? Przecież go w szkole o kierunkach społeczno-politycznych nie uczono, a ci, od których mógłby się dowiedzieć, czem jest socjalizm w świetle zasad i doświadczeń życiowych, inteligencji, niestety stronią od światła robotniczego, przeraższy się i zraziwszy się, być może, pierwszym niepowodzeniem. I tu leży druga przyczyna powodzenia socjalizmu, którego fałsz i obłudy robotnikowi mało kto tłumaczy i udawadnia.

Oto są prawdziwe i właściwe przyczyny, które doprowadziły do tego, że socjalizm w niektórych miasteczkach naszego okręgu wzrosł.

W tych warunkach nie wolno powiedzieć, że ten stan rzeczy się zmieni, jeśli się głosować będzie na tę czy inną na-

rodową i katolicką listę wyborczą. To nie jest droga naprawy zła.

Trzeba być szczerym i zajrząwszy prawdzie w oczy, zawołać do całego społeczeństwa: zainteresujcie się niedolą warstwy pracującej!

Dajcie robotnikowi minimum egzystencji!

Umożliwcie mu poprawę faktyczną jego materialnego położenia, żywienie nadziei, na odzyskanie dawnego dobrobytu, na stworzenie sobie własności, bo to pragnienie żyje w sercu robotnika, jak w sercu każdego człowieka!

Idźcie między lud pracujący i otwierajcie mu oczy, że w socjalizmie krzykliwym niema przyjaciela, lecz wroga.

A wierzę, że nasz robotnik, który, należąc do organizacji socjalistycznych i klasowych, równocześnie gorliwie spel-

Kolejarze za listą 25-tą.

Komitet Wyborczy Pracowników Kolejowych w Poznaniu ogłasza w „Nowym Kurjerze” odezwę nawołującą ko-

lejarzy do głosowania na listę 25-tą. Odezwa jest podpisana przez 80 kolejarzy.

Siódemka w Warszawie chce poprzeć komunistów.

Warszawa, 16. 2. (AW.) Dzisiejszy „Robotnik” donosi, iż na zebraniu walnym tramwajarzy, zwołanem przez enpeerowców (ZZP.) zapadła uchwała,

aby ze względu na wątpliwość zdobycia w Warszawie mandatu przez listę nr. 7, rzucić swoje głosy na listę komunistyczną nr. 13.

nia swoje religijne obowiązki (dowód nasze wypełnione kościoły), odwróci się ze wstrętem od socjalizmu i stanie znów pod sztandarem obozu, którego hasłem jest równowaga i miłość społeczna oraz sprawiedliwość dla wszystkich jednaka.

Źródło fal czerwonych leży w ciężkim materialnym położeniu warstwy pracującej i w abstynencji inteligencji w życiu publicznym i społecznym.

Oto prawda, której żaden frazes nie zmieni i z której jaknajrychlej należy wyciągnąć realne wnioski.

Zrobił to już dawno chrześcijański ruch społeczny. Czas, aby za przykładem jego poszli wszyscy, dla których zagrożone przez socjalizm dobro państwa, Kościoła i ludu naszego jest przedmiotem szczerzej i serdeczniej troski.

E. Bigański.

Kto pragnie sprawiedliwości społecznej — niech głosuje na listę **Nr. 25.**

Uwaga: W okręgu wyborczym Bydgoszcz, Inowrocław, Strzelno, Żnin, Szubin, Wyrzysk lista ma numer **43.**

Przyjaciele polityczni naszych „Unitów”.

Pejsy jako symbol „katolicyzmu”.

Zwolennicy Katolickiej Unji Ziemi Zachodnich głoszą szumnie, że walką o polskość naszych miast. W świetle prawdy walka ta wygląda bardzo oryginalnie. Mianowicie żydzi są towarzyszami owych bojów o polskość miast. Nie wspominamy już o takich „katolickach” jak Wiślicki i Kirszbrown, którzy kandydują z listy nr 1 (Be-Be), zastępującej w innych dzielnicach naszą trzydziestkę (lista Unji), ale zwolennikom tej listy zwrócimy uwagę na nowy ciekawy fakt. Oto we Lwowie podpisali jedynkę i należą do Komitetu Wyborczego (lista nr 1, a więc ta sama, która ma u nas nr. 30) tacy oto obrońcy polskości naszych miast:

Blumenfeld, Chajes, Wasser, Aszkenazy, Eile, Feder, Fiedlender, Froemhel, Gelbard, Garfunkel, Hirsch, Königsberger, Kahane, Monczel, Mund, Pordes, Ruff, Reiss, Rosner, Süssel, Satler, Schläfriz, Sokal, Schall, Thorn, Weinberg, Wixel.

A co, ładne towarzystwo? Unia powinna zameldować patent na swój pomysł obrony polskości miast naszych, a trzydziestkę ozdobić pejsami.

Jak wygląda siła „Unji”?

„Kurjer Poznański” otrzymał następujące pismo:

„W ruchu przedwyborczym „Dziennika Poznańskiego” nr. 19 umieszczono bez mojej wiedzy i zgody nazwisko moje jakoby należało do komitetu Unji Gospodarczej na miasto Swarzędz. Nadmieniam, iż z Unją Gospodarczą nie mam nic wspólnego i tak, jak dotąd, tak i nadal stać będę pod sztandarem narodowym.

Antoni Tabaka,
Fabryka mebli,
Swarzędz.

Masz twój rozum, więc sam powiedz...

Masz twój rozum, więc sam powiedz, czy nie będziesz wstydu lykła, gdy bolszewik, hodurowiec, Niemiec, żyd i chłop-radykał niepodzielnie władzę przejmie w naszym biednym, polskim Sejmie?

Kiedy czynić będą wstępy twoich Ojców wierze świętej, gdy się staniesz na ich fason jak antychryst albo mason, a gdy chyłkiem cię usidla i zamienia w swoje bydło, dzieci twe i ty rad nie rad kręcić będziesz wraży kierat!

Nawróceni...

Jakimi ludźmi posługuje się „Katolicka” Unja Ziemi Zachodnich w kampanji wyborczej przechodzi ludzkie pojście.

Z p. Albinem Nowickim objeżdża Pomorze niejaki Moczur z Grudziądza, głośny swego czasu radykał, który na wiecach socjalistycznych gardłował za międzynarodówką. Policja polityczna stale go miała na oku; dziś on jest „podpora” obozu sanacyjnego.

Niezależny socjalista Kłokocki z Bydgoszczy, zakapturzony hodurowiec, teraz agituje za „Katolicką” Unją...

Prezes Związku pomocników gastronomicznych Rzeczypospolitej Poskiej p. Władysław Bawarski, (dziś w Nakle), znany z swoich występów na rzecz Polskiej Partji Socjalistycznej, przedzierzgnął się również w gorącego zwolennika trzydziestki (Unji).

Naprawdę cuda się dzieją...

Możemy Unji pogratulować „nawrócenia się” tylu niewiernych.

Na co są pieniądze?

Z kół drukarskich Warszawy dowiadujemy się, że Blok Współpracy z Rządem, z którego kandydują członkowie rządu, a który w b. dzielnicy pruskiej odstąpił rolę swoją Unji Ziemi Zachodnich, zrobił w drukarniach warszawskich kolosalne zamówienia na druki wyborcze. Po za wielką ilością najrozmaitszych odezw, zachwalających tę listę, zamówiono 70.000.000 (70 milionów) kartek wyborczych z numerem 1, to znaczy na każdego wyborcę 4 kartki wyborcze. Ogólny koszt druków przekracza sumę kilkuset tysięcy

Antoni Marczyński.

54)

Królowa Othe.

POWIEŚĆ FANTASTYCZNA.

III część trylogji p. t.: „WYSPA NIEZNANA”.

(Ciąg dalszy).

— Tak, tak, rozbitku — kończył sternik: Jeśli masz jeszcze starą mapę Europy to wrzuc ją w morze. Nie zajdziesz według niej daleko. Skoro przybędziemy na statek pokażę ci nową kartę a na niej Poland, twoją zmartwychwstałą ojczyznę.

Bezmiernie wzruszenie nie pozwoliło Henrykowi na zadawanie innych pytań, które cisnęły się przemocą na wargi. Dopiero kiedy sternik zauważył, że pora wracać na statek, zapytał czy nie możnaby zaczekać jakąś godzinę i zabrać jeszcze cztery osoby:

— Mam na myśli niewiastę imieniem Othe, do niedawna władczynię tej wyspy, obecnie ściganą przez zwycięskich sług Baala, dalej jej wiernego żołnierza Hamilkara, oraz parę moich służących. Jeśli ich nie zabierzemy, zginą z rąk mściwych przesładowców.

Brodacz potrząsnął głową przecząco:

— Nie mamy na tyle miejsca w łodzi — rzekł: — Bądźcie zadowoleni, jeśli was pomieszcze... Skoro jednak staniecie na pokładzie „King Henry”, proszę kapitana, by wysłał szalupę po tych wyspiarzy z cudacznymi imionami.

— Prawda, że cudaczne... Hamilkar, Baal, Othe, czy jak jej tam tej ekscesarzowej...

— Kapitan przystanie z ochotą.

— Więc jazda, chłopcy! Mamy przed sobą dwie godziny dobrego wiosłowania, a może przyjdzie nam jeszcze dzisiaj tę samą drogę dwa razy odrabiać...

— Poco? — wtrącił jakiś bardziej leniwy majtek. — Czy „King Henry” nie może podjechać i zarzucić kotwicę w tej zatoce?

— Słusznie.

— To mi pomysł...

— W drogę, chłopcy... mówię. Południe dochodzi.

Beczki napelnione wodą toczyły się z góry własnym ciężarem. Pospiesznie załadowano je do szalupy, którą zepchnięto z brzegu i kwadrans później rozbił Henryk, przez Tyreńczyków zwan Olbrzymem, opuścił wraz z rodziną wyspę, na której znalazł swe szczęście, Eli złotowłosą, na której jednak przeżył także wiele chwil ciężkich, o czym świadczyły wymownie srebrne nitki, tu i owdzie wśród bujnej, czarnej czupryny rozsiane.

Szalupa popychana jednostajnymi uderzeniami ośmiu wiosł mknęła szybko, mimo dość znacznego obciążenia i niebawem wypłynęła z zatoki na pełne morze; potem okrążyła cypel skalistego półwyspu, kierując się w południową stronę.

— Tatusiu — spytał mały Toby. — Tym małym statkiem pojedziemy?

— To jest tódz, dzieciuo. Ona nas zawiezie do dużego okrętu, który stoi na kotwicy opodal.

— Co to jest kotwica? — zagadnął znów malec i swoim zwyczajem rozpo-

czął niekończącą się litanję naiwnych pytań, zaprzatających jego dziecinny umysł. Henryk odpowiadał cierpliwie na wszystkie pytania, ten czy ów marynarz dorzucił niekiedy kilka rubasznych uwag od siebie, Eli odmawiała szeptem modlitwę dziękczynną i szalupa pomykała chyżo ku zasłoniętemu jeszcze występem wyspy okrętowi.

Zdumiał się Hamilkar, kiedy po przybyciu z małą karawaną do chaty Syfaxowej Henryka ani jego rodziny nie zastał. Zdumiał się i zasępił skoro nad brzegiem strumienia odkrył ślady przetaczanych beczek, odbicia liczných, a bardzo wielkich stóp, w niezwykle jakieś sandały obutych, gdy wreszcie na skrawku piaszczystego brzegu zatoki znalazł dość głęboki trójkąt, wryty dziobem zepchniętej na wodę szalupy.

— Odplynął wielką łodzią, którą brać Olbrzymy po niego przysłał — czytał w śladach. — Uciekł więc, a nas na łup śmiertelnym wrogom pozostawił Ha... każdy myśli najpierw o własnej skórze...

Ale młody gwardzista nie należał do ludzi, którzy pod obuchem ciosów nieważnego losu opuszczają ręce bezradnie. Pomimo ogromnego zmęczenia, które znakomicie sprzyjało nastrojowi ducha, otrząsnął się szybko z apatycznej rezygnacji i z wrodzoną sobie energią zaczął wprowadzać w czyn plan dalszej akcji.

Należało przedewszystkiem wpoić przekonanie w oddział pościgowy, że Othe opuściła wyspę razem z Henrykiem, zatrzeć wszelkie ślady dalszego pobytu nad Zatoką Perel, potem szukać

jakiejs bardziej pewnej kryjówki na szczytach górskich i tam przeczekać, póki samotne zazwyczaj ustronie znowu nie opustoszeje...

Hamilkar wydał w tym celu odpowiednie instrukcje parze służących Henryka Olbrzymy, pragnąc sam pozostać przy wyczerpanej z sił królowej.

Tamci dwoje zeszli więc na dół, aż do miejsca, gdzie na tle piasku widniał wyraźny rów przez szalupę pozostawioną, porzrzucali gdzieś kokosy, banany, oraz puste lupiny; obok znaków wrytych butami tajemniczych żeglarzy wycisnęli umyślnie na mokrym piasku odbicia własnych stóp i zeszli w wodę, aby żadne ślady kroków ludzkich nie wiodły w przeciwnym kierunku. Teraz czekała ich druga połowa zadania. Należało brodzić jakiś czas w zatoce, dużym łukiem okrążyć zdradliwą plażę, dotrzeć do skalistego półwyspu i tamtędy powrócić skacząc po głazach, które potrafią milczeć i żadnych znaków powrotu ludzi nie zdradzą.

— Dóbrze — mruknął Hamilkar, obserwując z góry poruszenia pojętych służących. — Teraz trzeba odpędzić niepotrzebnych świadków.

Z temi słowy przeciął postronki, którymi były powiązane muły, oraz kozy i zaczął małe stadko odpędzać na dół, w stronę morskiego brzegu. Tu czekała go jednak dziwna niespodzianka. Posłuszne zazwyczaj zwierzęta uparły się iść w kierunku wprost przeciwnym. Obiegając żołnierza, który z rozstawionymi szeroko rękami zagrażał im drogę, pięły się z gorączkowym pośpiechem w górę, ku szczytom góry.

(Ciąg dalszy nastąpi)

Zemsta kapelmistrza. Nieładnie postąpił kapelmistrz p. Dzieczkowski który od dłuższego czasu koncertował w Grand-Café...

Z DNIA.

Bawią się ludzie.

Choć nas troska codzien pługiem orza I w wykrzywionych chodźmy bucikach, Bawią się ludzie jak i gdzie kto może...

Każdy narzeka na fatalne czasy, Każdy wyraża dzisiejszemu światu, Ale żonczka ma na balu strasy...

Ze w domu siedzieć byłoby najlepiej — Próżno tłumaczyć żonie miękkim tonem — Włec dla spokoju niechaj się tustepi...

A potem weksli i protestów nawał, A potem cały legion wierzycieli — Zaisze piękna rzeczą jest karnawał...

Henryk Zbierzchowski.

Z premjery „Marji Stuart“ w Teatrze Miejskim.

Po szeregu mozolnych, bardzo pracowitych i sumiennych prób wprowadzono wczoraj na repertuar naszego Teatru Miejskiego...

Rolę tytułową grała p. Jadwiga Korecka, zdobywając psychologicznie pogłębioną, świętą kreacją postaci Marji, nieszczerliwej królowej szkockiej...

Postać Elżbiety, królowej Anglii, odtworzyła z niezwykłą siłą dramatyczną p. Antonina Podgórska.

Obie artystki nagrodzono frenetycznymi oklaskami i obdarzono wspaniałymi koszami żywych kwiatów.

Całość wypadła niezwykle nastrojowo i pełną wywierając na bardzo liczne zebranej publiczności silne, długotrwałe wrażenie.

„Marja Stuart“, to wielka, rzadka, podziwu i pochwały godna premjera, pięknym, głębią i całą swoją niepospolitą wartością literacką i teatralną...

Nowością wstępną wczorajszego przedstawienia było spuszczenie nowej kurtyny, pięknie drapowanej i ozdobnej, przyjętej oklaskami przez publiczność...

Szczegółowe sprawozdanie w jutrzejszym numerze.

Na pocztówce.

Szanowna Redakcjo!

Wiadomo jest wszystkim, że w Bydgoszczy trudno jest bardzo o jakiegokolwiek mieszkanie bez odstępnego. Właściciele domów żądają co chcą, zapłaty za remont...

F. M.

Z „Sokoła żeńskiego“.

Dnia 5 bm. odbył się bal karnawałowy żeńskiego Tow. gim. „Sokół“, w pięknie i gustownie udekorowanych salach Reursary Kupieckiej...

Sokolstwo było bardzo licznie reprezentowane z prezesem Dzielnicy Pomorskiej p. dyr. Wł. Samolińskim na czele, któremu należy się za to serdeczna podzięką i wdzięczność...

Drużyna ćwicząca również przyczyniła się do uświetnienia tego balu przez zrobienie czapek i kotyljonów, które bardzo wspaniale się reprezentowały.

Komisja porządkowa, na której czele stał p. prof. Albrycht, starała się, by wszyscy uczestnicy bawili się i odnieśli jaknajlepsze wspomnienia. Nadmienić tu wypada, że było dużo i bardzo pięknych kostiumów maskowych...

Komitetowi zabawy i wszystkim druhom, które przyczyniły się do uświetnienia tego balu, należy się uznanie i serdeczna podzięką, a żeńskiemu Tow. gim. „Sokół“ życzyć należy, by przez urządzanie godziwych rozrywek...

KALENDARZYK ZEBRAŃ CH. Z. Z.

Zebrań Ch. Z. Z. filji ceramiczno-cegelnianej (ogólnej) w czwartek, 16 bm. o 6.30 wiecz. w Ognisku.

Zebrań Ch. Z. Z. filji komunalnych w piątek, 17 bm. o 6-jej wiecz. w Ognisku.

Kuchnia witaminowa.

Powstała przed laty kilkunastu teoria witamin stanowi temat badań dalszych ze strony licznych uczonych, a zwłaszcza słynnego twórcy tej teorii, dr. Kaz. Funka...

Atoli o wiele więcej znaną jest strona praktyczna tej teorii naukowej ze względu na jej wielkie znaczenie dla sprawy higienicznego odżywiania.

Należy przeto więcej poświęcać uwagi sprawie pokarmów, a to tem bardziej, że przy zwalczaniu klęski społeczeństw obecnych w postaci gruźlicy...

Świadomość ta przenikła głęboko do społeczeństwa angielskiego, którego przedstawiciel wypowiada te słowa: w mojej ojczyźnie jest tak mało słońca...

U nas również jarzyny, zboże, owoce i mleko winny być spożywane jak najbardziej, a z południowych owoców szczególnie pomarańcze i cytryny...

U nas również jarzyny, zboże, owoce i mleko winny być spożywane jak najbardziej, a z południowych owoców szczególnie pomarańcze i cytryny...

J. Oł.

Kronika gospodarcza.

Wpływy z danin i monopolów.

Warszawa, 15. 2. PAT. Wpływy z danin publicznych i monopolu za pierwszą dekadę lutego 1928 r. wyniosły ogółem 67 milj., t. j. o 24 miliony więcej, niż za pierwszą dekadę 1927 r.

Kredyty z Banku Rolnego.

Warszawa, 15. 2. PAT. Dopływ kapitału z państwowego Banku Rolnego do średnich i drobnych rolników wzrasta się ostatnio bardzo wydatnie.

Bilans Banku Polskiego.

Warszawa, 15. 2. PAT. Bilans Banku Polskiego za pierwszą dekadę lutego w pozycji kruszec (529,4 milj. zł.), waluty, dewizy i należności zagraniczne (639,5 milj.)...

„Wielki frakfas“ z Niemcami zamiast małego.

(z) Berlin, 16. 2. (Tel. wł.) „Berliner Tageblatt“ twierdzi, że rozporządzenie rządu polskiego w strefie granicznej zmienione będzie w ten sposób...

Ceny podawane Izbie przemysłowo-handlowej w Bydgoszczy.

Table with 2 columns: Product name and price range. Includes items like Pszenica, Żyto, Jęczmień, etc.

Płody rolne.

Table with 2 columns: Product name and price range. Includes items like Pszenica, Jęczmień, Owies, etc.

Notowania Giełdy Zbożowej i Towarowe w Poznaniu.

Poznań, dnia 15. 2. 1928 roku. -płacono za 100 kg. w zł.

Table with 2 columns: Commodity and price range. Includes items like Żyto, Pszenica, Jęczmień, etc.

Giełda warszawska

z dnia 15 lutego

Akcje: w złotych:

Table with 2 columns: Company name and price range. Includes Bank Polski, Bank Dyskontowy, etc.

Bank Polski płacił dnia 16 lutego za:

Table with 2 columns: Currency type and value. Includes dolary amerykańskie, funty szterlingów, etc.

Cedula Urzędowa Giełdy Pieniężnej w Poznaniu.

POZNAŃ, dnia 15 lutego 1928 roku.

Table with 2 columns: Interest rate and value. Includes 5 proc. Pożyczka konwersyjna, 8% oblig. miasta Poznania, etc.

B. Hozakowski, Toruń

Table with 2 columns: Commodity name and price range. Includes Koniczyna czerwona, Koniczyna biała, etc.

KALENDARZYK TEATRALNY.

Czwartek, 16. II. godz. 8 „Marja Stuart“. Piątek, 17. II. godz. 8 „Za dawnych dobrych czasów“.

